

**College van beroep
voor de examens**

UITSpraak 23 - 323

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake het administratief beroep van

■■■■■ te ■■■■■, appellante

Tegen

de Examencommissie Kunst- en cultuurwetenschappen, verweerder

Procesverloop

Bij besluit van 24 april 2023 heeft verweerder de herkansing van de masterscriptie van appellante voor de masteropleiding Kunst- en cultuurwetenschappen (hierna: de masteropleiding) beoordeeld met een 5.

Bij brief van 12 juni 2023 heeft appellante tegen dit besluit administratief beroep ingesteld.

Verweerder heeft onderzocht of een minnelijke schikking mogelijk was. Er is geen minnelijke schikking bereikt.

Op 14 augustus 2023 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 30 augustus 2023 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellant is, zonder bericht van verhindering, niet ter zitting verschenen. Namens verweerder zijn ■■■■■, ■■■ van de examencommissie en ■■■■■, ambtelijk secretaris, verschenen.

Overwegingen

Uitspraak
23-323
Blad 2/4

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Appellante is het niet eens met de beoordeling van haar herkanste masterscriptie met een 5. Zij stelt dat haar begeleiding niet adequaat is geweest omdat zij tijdens het schrijfproces nooit is geweest op de problemen die haar gekozen methodologie zouden kunnen vormen. Ook wijst zij erop dat er discrepanties zitten tussen de feedback op haar eerste versie en de herkansing. Daarom vindt appellante dat ze onvoldoende kans heeft gehad om haar werk aan te passen, wat geresulteerd heeft in een onvoldoende beoordeling.

Verweerder stelt dat appellante wel goed begeleid is en dat de beoordeling van zowel haar eerste poging, als de herkansing van de masterscriptie op de juiste manier tot stand gekomen zijn. Verweerder geeft aan dat de door appellante gekozen methode niet per se verkeerd zijn, maar dat het met het oog op haar onderzoek moeilijk zou zijn om die methode juist toe te passen. De methode is haar daarom niet afgeraden door haar begeleider, maar ze is weldegelijk gewaarschuwd voor het risico dat ze zou nemen door de methode te gebruiken. Ook in latere individuele begeleidingsmomenten is er gesproken over de toepassing van de methode, maar appellante is telkens op hetzelfde pad gebleven.

Verweerder benadrukt dat er in de zaak van appellante vooral is gekeken naar de kwaliteit van de beide beoordelingen en of de procedures juist zijn gevolgd. Verweerder geeft aan dat de beoordelingen transparant en eerlijk tot stand zijn gekomen. De door appellante vermeende discrepantie komt volgens verweerder voort uit het feit dat er in de eerste beoordeling nog gewezen is op de mogelijkheid dat de methode wellicht zou kunnen werken voor het onderzoek van appellante, maar dat dat zeker nog de nodige inspanning van appellante zou vereisen. In de tweede beoordeling trekt de examiner de conclusie dat het niet gelukt is om de methode het juist toe te passen. De beoordelingen liggen daarom volgens verweerder juist in lijn met elkaar.

Uitspraak
23-323
Blad 3/4

Het College constateert dat de appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat er sprake was van ontoereikende of onjuiste begeleiding, zoals zij in haar stukken stelt. Tijdens de zitting heeft verweerder onweersproken verklaard dat de appellante voldoende en op de correcte wijze begeleid is bij het opstellen van haar scriptie. In het bijzonder is duidelijk geworden dat de scriptiebegeleider appellante er meer dan eens op heeft gewezen op de risico's die kleven aan de onderzoeksmethode die zij wilde hanteren. Ter zitting is ook duidelijk geworden dat die onderzoeksmethode niet per definitie onwerkbaar is (in welk geval wellicht van de scriptiebegeleider verwacht had mogen worden dat hij eerder en daadkrachtiger had ingegrepen), maar dat het wel lastig is deze methodiek op een juiste manier te instrumentaliseren. De slotsom van de scriptiebegeleider en de tweede lezer is dat appellante daarin niet (voldoende) is geslaagd waardoor de scriptie niet met een voldoende kon worden beoordeeld. Ook uit de door appellante aangeleverde stukken blijkt niet dat de procedure die de examencommissie volgde in reactie op de begeleiding, onjuist was.

Op basis van deze bevindingen is het College van oordeel dat het scriptietraject van de appellante adequaat is begeleid en dat de scriptiebegeleider en tweede lezer bij de beoordeling niet in strijd met het recht hebben gehandeld. Dit betekent dat het administratief beroep ongegrond is. Het bestreden besluit blijft in stand.

Uitspraak
23-323

Blad 4/4

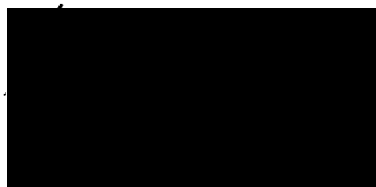
De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

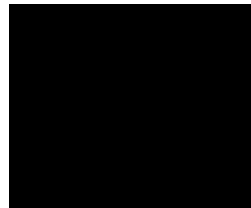
gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het administratief beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, J.J. Christiaans BA, T.E.V. Claessen en mr. J.J. But (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. E.M.A. van der Linden.

mr. O. van Loon
voorzitter

mr. E.M.A. van der Linden
secretaris

Voor eensluidend afschrift,